

ዋሺንግተን ዲሲ በተደረገው ትዕይንት ላይ ሊቀርብ እንደተዘጋጀ

ቀሲስ አስተርአየ ጽጌ

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ።

“ጸርሁ በዓቢይ ቃል”

የታረዱት ነፍሳት ጩኸት

“ርእሱ ታህተ ምስዋዕ ነፍሶሙ ለእለ ተቀትሎ በእንተ ቃለ እግዚአብሔር ወበእንተ ዘአቀቡ ህጎ። ወጸርሁ በቃል ዓቢይ ወይቤሉ እስከ ማእከኑ እግዚአ ቅድስ ወጻድቅ፤ ኢትትቤቀሎሙኑ ወኢትኳንኖሙኑ በእንተ ደምነ እምእለ ይነብሩ ዲበ ምድር”

“ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ! እስከ መቼ ድረስ አትፈርድም? ደማችንንስ በምድር ላይ እስከ መቼ አትበቀልም?” እያሉ ከመሰዊያ በታች ሆነው የታረዱት ነፍሳት በታላቅ ድምጽ ሲጮኹ አየኋቸው (ራዕ 6:9-10)። ይህ ራዕይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለዮሐንስ ያሳየው ራዕይ ነው። ይህ ራዕይ ቤተ ክርስቲያን በመሬት ከተዘረጋችበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ዛሬና፤ ዛሬ የታረዱና ወደፊትም በምድር ላይ የሚታረዱት ተበቀልልልን እያሉ የሚጮኹትን የነፍሳትን ክስ ያሳያል።

እኛ ዛሬ በዚህ ለመሰብሰብ ምክንያት የሆነን፤ ዓለም በገሀድ በሊቢያ ሲታረዱ ስላያቸው ነፍሳትና በደቡብ አፍሪካ ስለተቃጠሉ ወገኖቻችን ብቻ ነው። የእኛ ኢትዮጵያውያን ዓይኖቻችን ግን በሊቢያ በታረዱት ነፋስታ ላይ ብቻ መገደብ የለባቸውም። በውስጥም በግፍ የተገደሉትን፤ በመገደል ላይ ያሉትንና ወደፊትም የሚገደሉትን ነፍሳት ሁሉ ማየት አለብን።

(ገአረ ኢየሱስ በህማሙ። ወጸርሀ ጎበ አቡሁ. . . ወእንዘ ሀሎ ህየ ጸርሀ ሀበ አዳም ገብሩ፤ ወሀበ ኩሎሙ ደቂቁ (ሰለስቱ ምእት ገጽ 205:97-99) የሚለውን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያናችን አንድም ብላ እንዳስተማረችን፤ በዚህች ቅጽበታዊት ዓለም ላይ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሳለ ጮኸ። በአምላክነቱ ለባህርይ አባቱ፤ በሰባዊነቱ ደግሞ ለባህርይ አባቱ ለአዳምና ለወገኖቹ ለደቂቁ አዳም አሰማ።

የክርስቶስ ድምጽ ለሚድኑት ምልጃና ድህነት ሲሆን፤ ጩኸቱን ስምተው ለማይድኑት ግን መፈራረጃ ነው። ”በማይድኑት ላይ የተነጣጠረው ይህ የክርስቶስ ጩኸት መፈራረጃ እንደሆነ፤ የታረዱትን የነዚህን ነፍሳት ጩኸት በመስማት፤ በመንቃት፤ ነቅተንም እንዲጮሁ ያደረጋቸውን ምክንያት ተረድተን፤ ተገቢውን ኃላፊነት በማንወስድ ሰዎች ላይ የሚመጣብንን ክስና ፍርድ ያሳያል። የታረዱት ነፍሳት “ደማችንንስ በምድር ላይ እስከ መቼ አትበቀልም? እያሉ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት ክስ ነጻ ሊደርገን አይችልም። ይህች ዓለም በጨለማው ገዥ

ሠራዊቶች ከአቤል ጀምሮ የእውነት ምንጭ የሆኑ ሁሉ የሚታረዱባት፤ ቃሌላውያን በቀጥታና በተዘዋዋሪ በሚያርዷቸው ነፍሳት የክስ ድምጽ የተሞላች ናት።

ነቢዩ ዳዊት “**ተማሰጡን ጸላእትነ። ወወሀብከነ ይብልው ከመ አባግእ። ወዘሮከነ ውስተ አህዛብ፤ ወመጠውከነ ህዝብከ ዘእንበለ ሴጥ”** መዝ 43:10) ማለትም “ሰውን እንደበግ በጫጭቀው ለሚበሉ ወደ ተኩላነት ለተለወጡ አረማውያን ተዳረግን” እንዳለውም፡- ዛሬ ከመንደራቸውና ከሀገራቸው እየበረገጉ በአይሲስ እንዲታረዱ፤ በደቡብ አፍሪካ በእሳት ተቃጠለው እንዲሞቱ የተደረጉት ኢትዮጵያውያን እየደገሙት ነው።

እነዚህን ነፍሳት መፍታትና ሰማዕታት ብለናቸዋል ማለት ብቻ ለክህነታዊ ሀላፊነታችን በቂ አይደለም። የታረዱት ነፍሳት “ደማችንን በምድር ላይ እስከ መቼ አትበቀልም? እያሉ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት ክስ ነጻ ሊደርገን አይችልም። የእግዚአብሔር ዓይነታችን ካልተሸፈነን በቀር፤ ከማንኛውም ምድራዊ ኃይል በፊት ለዚህ የሚዳርጋቸውን ምክንያት አሻግረን ልንመለከትና፤ በምድር ላይ ካሉት ሰዎች ቀድመን የማየት፤ አይተንም፤ ደም መፍሰስ የሚቆምበትን መንገድ የማግኘት ሀላፊነትና ግዴታ አለብን።

የነፍሳት ደም ዳግም የማይፈስበትን መንገድ ለማግኘት ከመጣር ይልቅ፤ ክርስቶስ “**ይዘብጥ ይበልእ ይሰቲ ምስለ ሰካርያን በጊዜ ኢያእመረ ይሰጥቆ እማእከሉ። ወይሬሲ መክፈልቶ ምስለ መደለዋን ሃበ ሀሎ ሀቀየ ስነን“** (ማቴ 24:50) እንዳለው ከአሳዳጁ፤ ከበታኙና ከአስበርጋጊው ጋራ ባለን ስውርና ግልጽ ግንኙነት ሀላፊነታችን ሳንወጣ ብንቀር፤ መጀመሪያ በተመልካቹና በታዛቢው ህዝብ፤ በመጨረሻም በይግባኝ ሰሚው አምላክ ካስበርጋጊውና ካራጁ ጋራ መፈረጃችን የማይቀር ነው።

የታረዱት ነፍሳት ምን እያሉ ነው የሚጮኹት?

“ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ! እስከ መቼ ድረስ አትፈርድም? ደማችንን በምድር ላይ እስከ መቼ አትበቀልም?” እያሉ የሚጮሁት በምድር ባሉት ደማቸውን ባፈሰሱትና ለደማቸው መፍሰስ ምክንያት በሆኑት ሁሉ ላይ ነው።

የእግዚአብሔር መልአክ “**ወይከውን ብእሴ ሀቅል፤ እደዊሁ ለዕለ ኩሉ። ወዕደ ኩሉ ላዕሌሁ”** (ዘፍ 16: 12) እንዳለው፡- ይህም ማለት፡- “እጃቸውን በዓለም ላይ የሚሰነዝሩ የዓለምም እጅ በነሱ ላይ የሚሰነዝርባቸው፤ ዓለምን የሚረግጡ፤ ዓለምም የሚረግጣቸው እረፍት የለሾች፤ ያልተገሩ ፣ አደገ መረቦች፤ ናቸው” በማለት የአይሲሲዎችን አረመኔነትና የጨለማው ገዥ ሠራዊትነታቸውን፤ የእግዚአብሔር መላክ አስቀድሞ ገልጿቸዋል። የአይሲሲዎችን ጨካኝነትና አረመኔነት መልአኩ ከገለጸበት በላይ ለመግለጽ መሞከር፤ ምድራዊ ቋንቋ ፈጽሞ ፈጽሞ የለንም። አስደራጊቸዎ አይሲሲ ላይ ብቻ እንድናተኩር ለማድረግ እንደሚሞክሩ የሚያጠራጥር አይደለም።

እኛ ግን የታረዱት ነፍሳት “**ደማችንን በምድር ላይ እስከ መቼ አትበቀልም?**” እያሉ የሚጮሁት ጩኸት ከአካዳቸው ከአሲሲ ጋራ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ምክንያታዊ ንክኪ ባላቸው ሁሉ አካላት ላይ ያነጣጠረ መሆኑን ተረድተን ልንናገረው እንግደዳለን። በምድር ላይ የሚከሰቱ ሁሉ ክስተቶች ብቻቸውን የቆሙ አይደሉም። አድራጊ፣ አስደራጊና አደራራጊ ተብለው በመፈረጅ መነሻና መድረሻ አሏቸው። በዚህ ግንዛቤ

በአይሲስዎች ሊብያ የታረዱትና በደቡብ አፍሪካ ለተቃጠሉት የመጀመሪያው ተከላኝ፤ በእጁ ተግባሩን የፈጸመው አይሲሲ ቢሆንም፤ አስደራጊውንና አደራራጊውን ሳንነካ የምናልፍ ከሆን ሰብአዊነታችን ክደን፤ ወደ እንስሳነት ራስን መቀየር ነው።

በታረደባቸው ወገናቸው ደምና ፈርስ ዙሪያ ጮኸው ወደ በረታቸው እንደሚገቡ እንስሳት አይደለንም። እንስሳት በወገናቸው ፈርስና ደም ሽታ ተጫጭኸው ወደበረታቸው ከመግባት ባሻገር፤ ማን አረደው? እንዴት? ለምን ታረደ ብለው አይጠይቁም። እኛ እግዚአብሔር በአርያው የፈጠረን ሰዎች ግን፤ የተከሰቱትን ነገሮች ተረድተን መፍትሄ ለመፈልግ፤ ወደ ኋላ፤ ወደ ፊት፤ ወደቀኝና ወደ ግራ ከማየት ችሎታ ጋራ ተፈጥረናልና በተከሰተው አሰቃቂ ግድያ በፈሰሰው በወገኖቻችን ደም ተጫጩኸን በመበተን ብቻ የተፈጥሮ ችሎታችንን መሰረዝ አይገባንም። ቀደም ብለን ይህን ተረድተን ለሌላው የማስረዳት ሃላፊነቱ በየኛ በየኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያና ካህናት ላይ የወደቀ ነው።

የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን ካህናት ሀላፊነትና ግዴታ

በምድራችን ለሚከሰቱ ነገሮች አድራጊ አስደራጊና አደራራጊ አሏቸው። ወገኖቻችን ለምን ከመንደራቸው ለቀው ወደ አራጆችና አቃጥለው ወደ ገደሏቸው አገር ሄዱ? ምን አስኬዳቸው? ማን አሳደዳቸው የሚለውን የማንነካው ከሆነ፤ ስለታረደው ወገናቸው ማን አረደው? ለምን ታረደ? ብለው ሳይጠይቁ በፈርሱ ላይ ጓጉረው ብቻ ከሚበተኑ እንስሳት አለመሻላችንን ማሳየት ነው።

የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ካህናት በአረመኔዎች ለተገደሉ ነፍሳት እንደ ተሰፋ ቢሶች በምሾ አውራጅነትና በአስለቃሽነት ላይ ብቻ አናተኩርም። **“እመሰኬ ለከፎ ርኩስ ወስውብ ነፍስ ኢይረኩስኑ እምዝንቱ”** ተብሎ በነቢዩ ሀይለማርያም እግዚአብሔር የተነገረውን እንድናስታውስ አባቶቻችን ያስተማሩንን ልንዘነጋ አይገባም። ይህም ማለት፤ **“ባፋችን በሚጎረስ እንጀራና ወጥ ይቅርና በሳንቲም ድቃቂ ካድራጊውና ካስደራጊው ጋራ ንክኪ እንዳይኖረን፤ ቢኖረን አገልግሎታችን ከህነታችን እንደሚረከስ”** ተነግሮናል።

“ወይእኬኒ ሐልዩ በልብክሙ ዘእምቅድመ ቀዳሚት ዕለት ወዘእምቅድሜሃ” (ሐዘ 2: 16) እንግዲህ ከዛሬ ጀምራችሁ ከናንተ በፊት የነበሩትን አስቡ እንደተባለው ከኛ በፊት የነበሩትን በተመሳሳይ ወቅት የልብሳቸውን ዘርፍ ሳያነካኩ ያለፉትን ካህናት አባቶቻችንን እንድናስብ ይህ ወቅት ያስገድደናል።

“ይባእ ቅድሜክ ገአሮሙ ለሙቁሆን፤ ወበከመ ዕበየ መዝራእትክ ተሠሀሎሙ ለደቂቀ ቅቱላን” (መዝ 78: 10:11)። **“የታሰሩት ሰዎች ጩሀታቸውን ተቀበልልን፤ ሊገደሉ የተፈረደባቸውንም ታደግልን። የሚለውን ዳዊት መድገም የምንችለው ከገዳዮች እና ካስገዳዮች ንክኪ ስንርቅ ብቻ ነው።**

“ወሥጋሆሙኒ ለጻድቃኒክ ለአራዊት ምድር” ማለትም፡- አረመኔዎች በግፍ ያረዷቸው የቅዱሳን ነፍሳት ሥጋ ለዱር አራዊት ተሰጠ” እያለን በምስባኩ፤ በመስተጋቡና በክስተቱ ፤ የሚለውን የዳዊት ምሬት የምንደግም እኛ የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ካህናት **“ከአው መዓተክ ላዕለ ሕዝብ እለ ኢየሱምሩክ”** በሚለው በዳዊት ቃል፤ የታረዱትን ነፍሳት ጩኸት ከፍ አርገን ለዓለማት ማሰማት አለብን።

“ዋዌ” ወይም “ውጥን ጨራሽ” በመባል የምታገለግለው “ወ” የምትባለውን ፊደል ተንተርሶ የተነገረው “ወላእለ መንግሥት እንተ ኢጸውአት ስመከ” (መዝሙር 78:6) የሚለው የዳዊት ቃል፤ ቅዱሳን ለመታረድ ምክንያት ከሆኑት አንዱ የእግዚአብሔርን ስም ለመጥራት የማይደፍር መንግሥት እንደሆነ ሊቃውንት አባቶቻችን አንድም ብለው በጉባያቸው ያስተማሩን ትምህርታችን ይገልጻልናል። ነፍሷን ይማርና “ካላጡ ካልተቸገሩ፤ ማን መኖር ይጠላል ባገሩ” በማለት ማን አህሎሽ ዲቦም ያንጎራጎረችው ከጉባዔው ትምህርታችን ጋራ የሚስማማ ነውና ልንዘጋው አይገባም።

ነቢዩ ዳዊት “ተማሰጡን ጸላእትን ከመ ይብልዑ” ያለው፤ ከመንደራቸው ካገራቸው እያሸበረ፤ ያስበረገገ የሚበትን አካል እንዳለና እየተቀበለ የሚበላቸውም አካል እንዳለ ለመጠቆም ነው። ካስበረጋገጠው እየተቀበለ በሚበላው አውሬ መካከልና፤ ባስበረጋገጠው መካከል ምንም ልዩነት የለም። ይህንም በተደራጊ አድራጊና አስደራጊ መካከል ያለውን መናጠቅ ቤተ ክርስቲያንን በግልጽ ተርጉማ አስተምራለች።

“ከአው መዓተከ ላዕለ ሕዝብ እለ ኢየሁዳኑ” የሚለው ሌላው የነቢዩ ዳዊት ንግግር፤ በጨለማው ገዢ አይነ ልቡናቸውን ሸፍነው ሰው በየሚያሳድዱት ላይ፤ ሳውል የደማስቆን ክርስቲያኖች በሚያሳድድበት ወቅት “ ዓይኑን የሸፈነውን ጥቁር ቅርፍት ለመግፈፍና አንተን እንዲያይ ድንገት በሳውል ላይ የደፋህበትን የብርሃን ጎርፍ በዓይነ ልቡናቸው ላይ ልቀቅባቸው። በአርያህ የፈተጠርከውን የሰውን ክቡርነት እንዲያዩ አድርጋቸው” (የሐዋ 9: 3- 18) ማለት ነው። በአረመኔነት መንፈስ የገረረውን ህሊና ሰብረህ ከአረመኔያዊነትና ከአራዊታዊነት ወደ ሰውነት ለውጣቸው። የራሳቸውን ዜጋ በማሰር በመደብደብ እያስመረሩ ከመንደራቸው እያፈናቀሉ እያስበረገጡ ለበይ ለአውሬ የሚያቀብሉትን ሁሉ አስደራጊዎችና አደራራጊዎች ከታሰሩበት የዲያብሎስ ሰንሰለት አላቀህ፤ የሰውን በጎ ፈቃድ እንዲያከብሩ አይናቸውን ክፈት። ይህ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያንን ካህናት የሚጸልዩት ፤ በአንደበታቸውም የሚናገሩትና በትግባርም የሚገልጹት ግዴታቸው ነው።

ይህን በግልጽ የማይመሰክር የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ካህን፤ ቅዱስ ጳውሎስ “ወዘሰ ኢይሄሊ ለቤቱ ወይገድፍ አዝማዲሁ ውእቱ ክህደ ሃይማኖቶ። ወየአኪ እምዘ ኢይአምን”(1 ጢሞ 5:8) ብሎ ለጢሞቴዎስ የሰጠውን መመሪያ ያልተረዳ ነው። ይህም ማለት፡- “ሰብአዊነቱን ለሚጋራውና ለሚዛመደው ሰው፤ ከማይጨነቅና ከማያስብ ሰው፤ ሃይማኖት ከሌለው አረመኔ የባሰ የከፋ ነው” ማለት ነው። ዛሬ ሃይማኖት የሌለው ክፉ አረመኔ የምንለው አይሲስ ነው። አይሲስ የሚባለው ቡድን፤ በድርጅቱ የተካተተውን አይበላም፤ አያስበላም። ሰው፤ ያውም የእምነት ሰው፤ ሰባዊ ወገኑ ያውም ደግሞ በእምነቱ ብቻ ሲታረድ ዝም ካለ፤ ከአይሲስ የከፋ ነው ማለት ነው።

ይህን ገልጸን አለመናገር፤ የእሳት ቃጠሎ ድምጽ ስምቶ እሳቱን ለማጥፋት ይረዳ ዘንድ ድንገት የደረሰ ጎረቤት መሆን ነው። እሳቱ በላያችን ላይ የነደደብንና ቤታችን፤ ንብረታችን የተቃጠለብን ሰዎች ነን። ሊረዳ የመጣ ጎረቤት እሳቱን በውሀም ባፈርም ለማጥፋት ከተራዳ በኋላ ወደ ቤቱ ይመለሳል። የተቃጠለ ያራል። ቤቱና ንብረቱ የተቃጠለበት አመድ ላይ ይቆማል ። እኛ ትኛው ነን? ጨሽት ስምቶ ሊረዳ የመጣውን? ወይስ በሰውነቱ ላይ እሳት የነደደበትን? ይህንም እኛ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ካህናት አብራርተን ለሚመለከተው ሁሉ ህብረተ ሰባዊ አካል፤ ማለትም፡- ለታጣቂው ወታደር፤ ለባለ ሀብቶች፤ መናገር አለብን።

በወገኖቻችን ላይ ዛሬ የደረሰውን መከራ መነሻና መድረሻውን መናገር፤ ፖለቲካ ነውና አንናገርም፤ እናንተም ዝም በሉ የሚሉ ካህናት ካሉ፤ ቤተ ክርስቲያን በነፍሳት ላይ የሚደርሰውን መከራና ስቃይ እንዳታይ

ዓይኗን ለመጋረድ፤ እንዳትሰማ ጀርባንም ለመድፈን፤ እንዳትናገር አፏን ለማፈን ሆን ብሎ ሰርጎ የገባ ነው። ቤተ ክርስቲያናችን ካልታፈነች በቀር ለወታደሩ ለባለ ሀብቱ ለሚመለከተው ሁሉ የመናገር ሃላፊነትና ግዴታ አለባት።

ለወታደሮች

በሀገራችን ንብረት የተዘጋጀውን የወታደር ልብስ የለበሳችሁ ኢትዮጵያውያን ወታደሮች ሆይ! የለበሳችሁት ልብስ፤ የታጠቃችሁት መሳሪያ የኢትዮጵያን ልጆች ድንበር ሰብሮ ከሚገባ ጠላት የሚደርስባቸውን መታረድ ለመከላከል እንጅ፤ በይና አስበይ እንዲናጠቁቸው ከተወለደቡት ከመንደራቸው እየደበደባችሁ ለማስበርገግ ለማሳደድ እና ለአይሲሲዎች ቢለዋ፤ ለሳውዝ አፍሪካ እሳት ለመዳረግ አይደለም። ያስደራገውን ትእዛዝ እየሳማችሁ ወገናችሁን ለአራጁ ለአይሲሲ ማቀባላችሁን አቁሙ! እያልን መጮህ አለብን።

ለባለሀብቶች

“አ አብእልት ንዑ ይዕዘኒ ውብክዩ እንዝ ትግእሩ ላዕለ ህርትምናክሙ። ብእልክሙኒ ነቅዘ ወአልባስክሙኒ ቆንቆን። ወርቅክሙኒ ውብሩክሙኒ ዝህለ ወዛህሉኒ ስምአ ይከውን ላዕሌክሙ። ወይበልአ ለሥጋክሙ ከመ እሳት በእንተ ዘገበርክሙ” (ያዕ 5 :1-3)። ሲል ቅዱስ ያዕቆብ እንደተናገረው፤ ማለትም፡- “እናንተ ሀብታሞች እንግዲህ ስሙ ! ዘግይቶ ስለሚደርስባችሁ መከራ አታልቅሱ ዋይ ዋይ አትበሉ ! ሀብታችሁ ሻግቷል። ልብሳችሁንም ብል በልቶታል፤ ወርቃችሁና ብራችሁ ዝጓል፤ ዝገቱም በእናንተ ላይ ይመስክራል፤ ሥጋችሁንም እንደ እሳት ይበለዋል” ይህ አስፈሪ ማስጠንቀቂያ የተሰነረው ካስደራገው ጋራ ባላቸው ንክኪ በህዝባቸው ላይ የሚደርሰውን መከራና ግፍ እንዳያዩ አዕምሯቸው ለፈዘዘባቸው ህሊናቸው በጭካኔ ቁልፍ ለተዘጋባቸው ለስስታምና ስግብግብ ሀብታሞች ነው። ይህን ለማስረዳት ቀደም ብለው የተጻፉትን የተአምራት መጻሕፍት መግለጽ አያስፈልገንም። ለየወሀን ሰዎች ቅርብ የሆነው አምላክ በዘመናችን የፈጸመውን ገና በስንክሳራችን ያልተመዘገበውን ተአምር መጥቀስ እንችላለን።

ተአምር

እግዚአብሔር ለክፉም ለደግም በምሳሌነት እንድንማርባቸው በሥጋዊና በመንፈሳዊ በኩል ተአምር(ምልክት) ከመስጠት አላቋረጠም።

ለክፉው፡- ነፍሳቸውን ይማርና በሥጋዊ አመራር አቶ መለስ፤ በመንፈሳዊ አመራር አቡነ ጳውሎስ ባንድ ወቅት ካንድ መንደርና ቋንቋ ተጠራርተው መጥተው፤ ህዝቡን ለ 20አመታት ከፋፍለው፤ ዳር ድንበር አፋልሰው ሲያስለቅሱ ከቆዩ በኋላ፤ አንዲት ጥይት ሳትተኮስ እርስ በርሳቸው ተጠራርተው በሞት ኢትዮጵያን እንዲለቁት እግዚአብሔር መፍቀዱ ትልቅ ተአምር ነው። ቤተ ክርስቲያን በመሬት ከተዘረጋችበት ጊዜ ጀምሮ በስንክሳራችን ከተጻፉት ቀደም ብለው ከተከሰቱት ትንግርቶችና ተአምራት ይህ በዘመናችን የተከሰተው ተአምር ነው።

ለመልካም አርያ፡- “አርአያሃስ አሳዊነ ለትዕግስተ ተጽናስክሙ ብክሙ ነብያት እለ ተናገሩ በቃሉ ለ እግዚአብሔር።” (ያዕ 5:10) እንዳለው ቅዱስ ያዕቆብ፡- እምነታቸውን ሳይለቁ በአይሲሲ የታረዱት፤ በሱዳን ሰይፍ የመረጠችው ቅድስት እህታችን፤ በጅማ በሸሻ በአስበርጋጊው የተገደሉትና በመገደል ያሉ ሁሉ ተአምራት (ምልክቶች) ናቸው።

እነዚህ ተአምር የተከሰተባቸው ሰማእታት “የመልካቸው ደም ግባት ድንቅ ነበር። እግዚአብሔርን ስለ አመለኩት ሞትንም ስለአልፈሩት ከሁሉ የምትበልጥ የልቡናቸው ደም ግባት ናት” (1ኛ መቃ 2:12)። ተብለው ተገልጸዋል። እኛም “ናሁ ናስተብጽዎሙ ለእለ ተአገሱ” እንላቸዋል። የነዚህ ሁሉ ነፍሳት ጩኸት ብቻ አይደለም። ያለምንም ፍርሀትና ይሉኝታ ታራሚዎች እየተባሉ በየቦታው በግፍ የታሰሩትን ሁሉ ጩኸት፤ “ይባ ቅድሜክ ገአርሙ ለሙቁህን” እያልን ለፈጣሪና ለዓለም የማሰማት ሀላፊነት አለብን።

“አሌ ለ ክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደለዋን እለ ተሀጽብዎሙ ለጽዋዕ ወለጸህል እንተ አፍሀሀሙ ወእንተ ውስጠሙስ ምሉእ ሀይድ ወአመጽ ወትእግልት። ቅድመ ህጽቦ ለጸህል ወለ ጽዋዕ እንተውስጡ፤ ከመ ይኩን ንጽሀ እንተ አፍአሀ” (ማቴ 23:25) ሲል ጌታችን በተናገረው፤ በዚህ ወቅት የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ካህናት መናገር የሚገባቸውን ሊቃውንት አበው ያስተማሩኝን ንግግር አጠቃልላለሁ። ይህም ማለት፡- “እናንተ ሞኞች ንጹህ ውሀ ለመጠጣት፤ የምትጠጡበት ጽዋ ውጩ ይጸዳ ዘንድ፤ አስቀድማችሁ ውስጡን እጠቡት እንዳለው፤ በሊብያ በሳውዲያ አፍሪካና በሌሎች አገሮች ሁሉ በወገናችን የተደረገውን አሰቃቂ መከራ ደግመን ላለማየት፤ መጀመሪያ ካስደራጊነትና ከአደራጊነት መንፈሳችንን፤ ልባችንን፤ አካባቢያችንን፤ ቤተ ክርስቲያናችንና ኢትዮጵያን ለማጽዳት ሙሉ ልብ እምነትና ሞራል ሊኖረን ይገባል።

እስካሁን የተጓዥንበትን መንገድ እንደሆነ ለሁላችንም ግልጽ ነው። ይህን የተሳሳተ መንገድ ርግፍ አርገን ትተን የጋራ ኃይላችንን እውቀታችንን ሀብታችንን በማስተባበር የችግሩ መነሻ በሚደርቅበት ላይ እናውለው። ይህን ብናደርግ ከእንግዲህ የሚታረዱና የሚቃጠሉ ወገኖች አይኖሩም፤ እኛም ስናለቅስ አንኖርም። ከታረዱትና ወደፊትም ከሚታረዱት ነፍሳት ክስ ነጻ እንሆናለን።

ከዚህ በላይ የገለጽኩት እያስተማሩ ያሳደጉን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት አበው ድምጽ ነው።

የታረዱት ነፍሳት ጩኸትና ክስ የሚቀበለው፤ የቅዱሳን አምላክ፤ የሰማነውን በተግባር እንዳናውለው ይርዳን።

አሜን!